

Prejudiciniai klausimai

1. Ar iš kraujo pramoniniu būdu pagamintai perpylimui skirtai plazmai galima kartu taikyti 2001 m. lapkričio 6 d. direktyvos ⁽¹⁾ [iš dalies pakeistos 2004 m. kovo 31 d. direktyva ⁽²⁾] ir 2003 m. sausio 27 d. direktyvos ⁽³⁾ nuostatas, kiek tai susiję ne tik su jos surinkimu ir ištyrimu, bet ir su jos pardirbimu, saugojimu ir paskirstymu. Ar 2001 m. lapkričio 6 d. direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje numatytą taisyklę galima aiškinti taip, kad produktui, patenkančiam tiek į vaistus reglamentuojančių, tiek į kitų Bendrijos teisės aktų taikymo sritį, taikytini tik vaistus reglamentuojantys Bendrijos teisės aktai, jei minėti kiti teisės aktai yra mažiau griežti?
2. Ar 2003 m. sausio 27 d. direktyvos 4 straipsnio 2 dalies nuostatas reikia aiškinti, prirėkus atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 168 straipsnį, kaip leidžiančias palikti galioti ar priimti nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias pramoniniu būdu pagamintai plazmai taikoma griežtesnė tvarka nei vaistams ir kurios dėl to pateisina visų ar dalies 2001 m. lapkričio 6 d. direktyvos nuostatų, ypač tų, kuriomis prekybai vaistais nustatyta vienintelė sąlyga iš anksto gauti leidimą pateikti į rinką, netaikymą ir, jei taip, kokiomis sąlygomis ir koku mastu?

⁽¹⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69).

⁽²⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/27/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 136, p. 34; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 34 t., p. 262).

⁽³⁾ 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/98/EB nustatanti žmogaus kraujo ir kraujo komponentų surinkimo, ištyrimo, perdirbimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus bei iš dalies keičianti Direktyvą 2001/83/EB (OL L 33, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 346).

2012 m. lapkričio 14 d. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Lietuva) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje UAB „Afinance“ prieš Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Byla C-515/12)

(2013/C 26/62)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: UAB „Afinance“

Atsakovės: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 ⁽¹⁾, I priedo 14 punktą turi būti aiškinamas taip, kad visais atvejais klaidinančia komercine veikla yra laikomas tik tokios piramidinės skatinimo sistemos sukūrimas, naudojimas ar reklamavimas, kai vartotojas privalo sumokėti už tai, kad jis gautų atlygį pirmiausiai už kitų vartotojų įtraukimą į sistemą, o ne už produktų pardavimą ar naudojimą?
2. Jeigu vartotojo mokėjimas už teisę gauti atlygį yra būtinas, ar tam, kad piramidinė skatinimo sistema būtų pripažinta klaidinančia komercine praktika pagal Direktyvos I priedo 14 punktą, turi reikšmės aplinkybė, kokio dydžio įmoką sumoka vartotojas už galimybę gauti atlygį pirmiausiai už kitų vartotojų įtraukimą į sistemą, o ne už produktų pardavimą ar naudojimą? Ar minėtos vartotojų įmokos, kurios yra tik simbolinės ir mokamos siekiant identifikuoti vartotojus, gali būti laikomos mokėjimu už galimybę gauti atlygį minėtos Direktyvos I priedo 14 punkto prasme?
3. Ar Direktyvos I priedo 14 punkto nuostata turi būti aiškinama taip, kad piramidinės skatinimo sistemos pripažinimui klaidinančia komercine praktika pagal minėtą punktą, be kita ko, yra svarbu tik tai, kad anksčiau prisijungusiam vartotojui atlygis yra sumokamas visų pirma už faktą, kad jis įtraukė kitus vartotojus, o ne už produktų pardavimą ar naudojimą, ar vis dėlto yra svarbi ir aplinkybė, koku mastu šios sistemos dalyviams išmokamas atlygis už naujų vartotojų įtraukimą yra finansuojamas iš naujai pritrauktų narių įnašų? Ar nagrinėjamu atveju anksčiau prisijungusiems piramidinės skatinimo sistemos dalyviams išmokamas atlygis turėtų būti visiškai arba didžiąja dalimi finansuojamas iš naujai pritrauktų narių įnašų?

⁽¹⁾ OL L 149, p. 22